

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

παῦλος ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ τιμόθεος **1***
ὁ ἀδελφός τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν κορίνθῳ σὺν τοῖς ἀγίοις
πάσιν τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἀχαΐᾳ. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ **2**
πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ **3**
τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ θεὸς πά-
σης παρακλήσεως. ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν εἰς **4**
τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλή-
σεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ὅτι καθὼς περισσεύει **5***
τὰ παθήματα τοῦ χριστοῦ εἰς ἡμᾶς οὕτως διὰ χριστοῦ περισσεύει καὶ
ἡ παράκλησις ἡμῶν. εἴτε δὲ θλιβόμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως **6***
καὶ σωτηρίας τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν
καὶ ἡμεῖς πάσχομεν εἴτε παρακαλούμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως
καὶ σωτηρίας καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν. εἰδότες ὅτι ὡπερ **7***
κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως. οὐ γὰρ **8***
θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης
ἡμῖν ἐν τῇ ἀσίᾳ ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν ὥστε ἐξα-
πορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ **9**
θανάτου ἐσχήκαμεν ἵνα μὴ πεποιοῦτες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ
τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς. ὅς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς **10***
καὶ ῥύεται εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται. συνυπουργούντων καὶ **11***

1 **v.1** παυλος αποστολος ιησου^{τ.μ.κ} χριστου ιησου^υ δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελ-
φος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις οουσιν εν ολη τη αχαια.
v.5 οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εις ημας ουτως δια του^{μ.υ} χριστου περισ-
σευει και η παρακλησις ημων. **v.6** ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας
ειτε^υ παρακαλουμεθα^υ υπερ^υ της υμων^υ παρακλησεως^υ της^υ ενεργουμενης εν υπομονη των αυ-
των παθηματων ων και ημεις πασχομεν και^μ η^μ ελπις^μ ημων^μ βεβαια^μ υπερ^μ υμων^μ ειτε^{τ.μ.κ}
παρακαλουμεθα^{τ.μ.κ} υπερ^{τ.μ.κ} της^{τ.μ.κ} υμων^{τ.μ.κ} παρακλησεως^{τ.μ.κ} και σωτηριας^{τ.μ.κ} και^{τ.κ}
η^{τ.κ.υ} ελπις^{τ.κ.υ} ημων^{τ.κ.υ} βεβαια^{τ.κ.υ} υπερ^{τ.κ.υ} υμων^{τ.κ.υ}. **v.7** ειδοτες οτι ως^υ ωπερ^{τ.μ.κ} κοι-
νωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως. **v.8** ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι
υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν^{τ.μ.κ} εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν^{τ.μ.κ}
υπερ δυναμιν εβαρηθημεν^υ ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην. **v.10** ος εκ τηλικουτου θανατου
ερρυσατο ημας και ρυσεται^υ ρυσεται^{τ.μ.κ} εις ον ηλπικαμεν [οτι]^υ οτι^{τ.μ.κ} και ετι ρυσεται. **v.11** συ-
νυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εις ημας χαρισμα δια
πολλων ευχαριστητη υπερ υμων^μ ημων^{τ.κ.υ}.

ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρι-
 12* σμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν. ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη
 ἐστὶν τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εἰλικρι-
 νείᾳ θεοῦ οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ
 13* κόσμῳ περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ
 ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώ-
 14* σεσθε. καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους ὅτι καύχημα ὑμῶν ἔσμεν
 15* καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἰησοῦ. καὶ ταύτη τῇ
 πεποιοθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον ἵνα δευτέραν χάριν
 16 ἔχῃτε. καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς μακεδονίαν καὶ πάλιν ἀπὸ μακεδονίας
 17* ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν ἰουδαίαν. τοῦτο
 οὖν βουλευόμενος μὴ τι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην ἢ ἃ βουλεύομαι
 18* κατὰ σάρκα βουλεύομαι ἵνα ᾗ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ. πιστὸς
 19* δὲ ὁ θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ. ὁ
 γὰρ τοῦ θεοῦ υἱὸς ἰησοῦς χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς δι' ἐμοῦ
 καὶ σιλουανοῦ καὶ τιμοθέου οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ
 20* γέγονεν. ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θεοῦ ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν
 21 τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς χριστὸν
 22 καὶ χρίσας ἡμᾶς θεός. ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἄρρα-
 23 βῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν
 ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς
 24 κόρινθον. οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως ἀλλὰ συνεργοὶ ἔσμεν
 τῆς χαρᾶς ὑμῶν τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

2*, 2* ἔκρινα δὲ ἑμαυτῷ τοῦτο τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς. εἰ
 γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος
 3* ἐξ ἐμοῦ. καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτὸ ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ'

v.12 ἡ γὰρ καυχῆσις ἡμῶν αὕτη ἐστὶν τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εἰ-
 λικρινείᾳ τοῦ θεοῦ [καὶ] οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ
 περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. **v.13** οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώ-
 σκετε ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἐπιγινώσκετε ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε. **v.14** καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους
 ὅτι καύχημα ὑμῶν ἔσμεν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου [ἡμῶν] ἰησοῦ. **v.15** καὶ
 ταύτη τῇ πεποιοθήσει ἐβουλόμην πρότερον ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς τοῦτο ἐλθεῖν πρότερον ἵνα
 δευτέραν χάριν σχῆτε ἐχῃτε. **v.17** τοῦτο οὖν βουλομένος μὴ τι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην ἢ ἃ
 βουλεύομαι κατὰ σάρκα βουλεύομαι ἵνα ᾗ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ. **v.18** πιστὸς δὲ ὁ θεὸς
 ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν. **v.20** ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι
 θεοῦ ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ καὶ δι' ἐμοῦ αὐτοῦ τὸ ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. **2**
v.1 ἔκρινα γὰρ ἑμαυτῷ τοῦτο τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. **v.2** εἰ
 γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ.

ὄν ἔδει με χαίρειν πεποιθῶς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν 4
διὰ πολλῶν δακρύων οὐχ ἵνα λυπηθῆτε ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. εἰ δέ τις λελύπηκεν οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν 5*
ἀλλ' ἀπὸ μέρους ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς. ἵκανὸν τῷ τοιοῦτῳ 6
ἢ ἐπιτιμία αὕτη ἢ ὑπὸ τῶν πλειόνων. ὥστε τούναντίον μᾶλλον ὑμᾶς 7*
χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι μήπως τῇ περισσοτέρῃ λύπῃ καταποθῆ ὁ τοιοῦτος. διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην. εἰς τοῦτο 8, 9
γὰρ καὶ ἔγραψα ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. ᾧ δέ τι χαρίζεσθε καὶ ἐγὼ καὶ γὰρ ἐγὼ εἶ τι κεχάρισμαι ᾧ κεχάρισμαι 10*
δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ χριστοῦ. ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ 11
οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν τρώαδα εἰς 12
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν κυρίῳ. οὐκ 13
ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου τῷ μὴ εὐρεῖν με τίτον τὸν ἀδελφόν μου ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς μακεδονίαν. τῷ δὲ θεῷ χάρις 14
τῷ πάντοτε θριαμβεῦντι ἡμᾶς ἐν τῷ χριστῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντί τόπῳ. ὅτι χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ 15
θεῷ ἐν τοῖς σφζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις. οἷς μὲν ὁσμὴ θανάτου 16*
εἰς θάνατον οἷς δὲ ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἵκανός. οὐ 17*
γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ κατενώπιον τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ λαλοῦμεν.

ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν εἰ μὴ χρήζομεν ὡς τινες συ- 3*
στατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν. ἡ ἐπιστολὴ 2
ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων. φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπι- 3*
στολὴ χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος οὐκ ἐν πλαξίν λιθίναις ἀλλ' ἐν πλαξίν καρδίας σαρκί-
ναις. πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ χριστοῦ πρὸς τὸν 4

v.3 και εγραψα υμιν^{Τ.Μ.Κ} τουτο αυτο ινα μη ελθων λυτην σχω^ν εχω^{Τ.Μ.Κ} αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθως επι παντας υμας οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν. **v.5** ει δε τις λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα^{Μ.ν} αλλ^{Τ.Κ} απο μέρους ινα μη επιβαρω παντας υμας. **v.7** ωστε τουναντιον μαλλον υμας χαρισασθαι και παρακαλεσαι μη^ν πως^ν μηπως^{Τ.Μ.Κ} τη περισσοτερα λυτη καταποθη ο τοιουτος. **v.10** ω δε τι χαριζεσθε καγω^ν και^{Τ.Μ.Κ} εγω^{Τ.Μ.Κ} και γαρ εγω ο^ν κεχαρισμαι^ν ει τι κεχαρισμαι^{Τ.Μ.Κ} ω^{Τ.Μ.Κ} κεχαρισμαι δι υμας εν προσωπω χριστου. **v.16** οις μεν οσμη εκ^ν θανατου εις θανατον οις δε οσμη εκ^ν ζωης εις ζωνην και προς ταυτα τις ικανος. **v.17** ου γαρ εσμεν ως οι λοιποι^Μ πολλοι^{Τ.Κ.ν} καπηλευοντες τον λογον του θεου αλλ ως εξ ειλικρινειας αλλ ως εκ θεου κατεναντι^ν κατενωπιον^{Τ.Μ.Κ} του^{Τ.Μ.Κ} θεου εν χριστω λαλουμεν. **3 v.1** αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν η^{Κ.ν} ει^{Τ.Μ} μη χρηζομεν ως τινες συστατικων επιστολων προς υμας η εξ υμων συστατικων^{Τ.Μ.Κ}. **v.3** φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντος ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ εν πλαξιν καρδιαις^{Μ.ν} καρδιας^{Τ.Κ} σαρκιναις.

5* θεόν. οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν ἀλλ'
6* ἢ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ. ὅς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς
διαθήκης οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει τὸ
7* δὲ πνεῦμα ζῶοποιεῖ. εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐν-
τετυπωμένη ἐν λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς
υἰοὺς ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον μωσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐ-
8 τοῦ τὴν καταργουμένην. πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος
9* ἔσται ἐν δόξῃ. εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα πολλῶ μᾶλλον
10* περισσεύει ἢ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ. καὶ γὰρ οὐδὲ δεδό-
ξαται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει ἕνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης
11 δόξης. εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον ἐν
12, 13* δόξῃ. ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα. καὶ
οὐ καθάπερ μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ πρὸς τὸ
14* μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἰοὺς ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. ἀλλ'
ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα
ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον ὃ
15* τι ἐν χριστῷ καταργεῖται. ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἀναγινώσκεται μω-
16* σῆς κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται. ἡνίκα ὁ ἄν ἐπιστρέψῃ
17* πρὸς κύριον περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν
18 οὐ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου ἐκεῖ ἐλευθερία. ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκα-
λυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπιριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα
μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος.

4* διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἠλεήθημεν οὐκ ἐκκα-
2* κούμεν. ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης μὴ περιπατοῦντες

v.5 οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ^{Τ.Μ.Κ} ἐσμεν ^{Τ.Μ.Κ} ἀφ' ἑαυτῶν ἱκανοὶ ^Υ ἐσμεν ^Υ λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν ἀλλ' ἡ ἱκα-
νοτης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ. **v.6** ὅς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης οὐ γραμματος ἀλλὰ
πνεύματος τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτενεῖ ^Υ ἀποκτενεῖ ^Μ ἀποκτενεῖ ^{Τ.Κ} τὸ δὲ πνεῦμα ζῶοποιεῖ. **v.7** εἰ δὲ
ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη ἐν ^{Τ.Μ.Κ} λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ ὥστε μὴ δυνα-
σθαι ἀτενίσαι τοὺς υἰοὺς ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον μωσέως ^{Μ.Υ} μωσέως ^{Τ.Κ} διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου
αὐτοῦ τὴν καταργουμένην. **v.9** εἰ γὰρ τῆ ^Υ ἡ ^{Τ.Μ.Κ} διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα πολλῶ μᾶλλον
περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν ^{Τ.Μ.Κ} δόξῃ. **v.10** καὶ γὰρ οὐ ^{Μ.Υ} οὐδὲ ^{Τ.Κ} δεδοξαται τὸ
δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει ἕνεκεν ^Υ ἕνεκεν ^{Τ.Μ.Κ} τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. **v.13** καὶ οὐ καθά-
περ μωσῆς ^{Μ.Υ} μωσῆς ^{Τ.Κ} ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ^Υ ἑαυτοῦ ^{Τ.Μ.Κ} πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι
τοὺς υἰοὺς ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. **v.14** ἀλλὰ ^Υ ἀλλ' ^{Τ.Μ.Κ} ἐπωρώθη τὰ νοήματα
αὐτῶν ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον ἡμερᾶς ^Υ τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει
μὴ ἀνακαλυπτόμενον οὐ ^Υ οὐ ^{Τ.Μ.Κ} τί ^{Τ.Μ.Κ} ἐν χριστῷ καταργεῖται. **v.15** ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἀν ^Υ
ἀναγινώσκεται ^{Τ.Μ.Κ} ἀναγινώσκῃται ^Υ μωσῆς ^{Μ.Υ} μωσῆς ^{Τ.Κ} κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται.
v.16 ἡνίκα δὲ ^Υ δ ^{Τ.Μ.Κ} ἐάν ^Υ ἀν ^{Τ.Μ.Κ} ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. **v.17** ὁ δὲ
κύριος τὸ πνεῦμα ἐστιν οὐ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου ἐκεῖ ^{Τ.Μ.Κ} ἐλευθερία. **4 v.1** διὰ τοῦτο ἐχοντες τὴν
διακονίαν ταύτην καθὼς ἠλεήθημεν οὐκ ἐγκακούμεν ^Υ ἐγκακούμεν ^{Τ.Μ.Κ}.

ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τῇ φανερώσει
 τῆς ἀληθείας συνιστώντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων
 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν 3
 ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκαλυμμένον. ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος 4*
 τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς
 τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ χριστοῦ ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ
 θεοῦ. οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν ἀλλὰ χριστὸν ἰησοῦν κύριον ἑαυ- 5*
 τοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ ἰησοῦν. ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτοῦς φῶς 6*
 λάμπει ὅς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως
 τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ ἰησοῦ χριστοῦ. ἔχομεν δὲ τὸν θη- 7
 σαυρὸν τοῦτον ἐν ὀσπρακίνοις σκεύεσιν ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως
 ᾗ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχω- 8
 ρούμενοι ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι. διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ 9
 ἐγκαταλειπόμενοι καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι. πάντοτε τὴν 10*
 νεκρῶσιν τοῦ κυρίου ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες ἵνα καὶ ἡ ζωὴ
 τοῦ ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς 11
 θάνατον παραδιδόμεθα διὰ ἰησοῦν ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἰησοῦ φανερωθῇ
 ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται ἡ δὲ 12*
 ζωὴ ἐν ὑμῖν. ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμ- 13
 μένον ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν διὸ καὶ λαλοῦμεν.
 εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ 14*
 παραστήσει σὺν ὑμῖν. τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα 15
 διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.
 διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἐξῶ ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται ἀλλ' 16*
 ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν 17
 τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης
 κατεργάζεται ἡμῖν. μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ 18

v.2 ἀλλα^{μ.ν} ἀλλ^{τ.κ} ἀπειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου ἀλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστανοντες^ν συνιστωντες^{τ.μ.κ} εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου. **v.4** εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοις^{τ.μ.κ} τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου. **v.5** ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν ἀλλα χριστον^{τ.μ.κ} ιησουν χριστον^ν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν. **v.6** οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φως λαμπει^ν λαμπαι^{τ.μ.κ} ος ελαμψεν εν ταις καρδιαις ημων προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω [ιησου]^ν ιησου^{τ.μ.κ} χριστου. **v.10** παντοτε την νεκρωσιν του κυριου^{τ.μ.κ} ιησου εν τωσωματι περιφέροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη. **v.12** ωστε ο μεν^{τ.μ.κ} θανατος εν ημιν ενεργεεται η δε ζωη εν υμιν. **v.14** ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημας συν^ν δια^{τ.μ.κ} ιησου εγερει και παραστησει συν υμιν. **v.16** διο ουκ εγκακουμεν^ν εκκακουμεν^{τ.μ.κ} ἀλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται ἀλλ ο εσω^ν ημων^ν εσωθεν^{τ.μ.κ} ανακαινουται ημερα και ημερα.

βλεπόμενα τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.

5 οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ οἰκοδομῆν ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρα-
 2 νοῖς. καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ
 3* ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες. εἶγε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθη-
 4* σόμεθα. καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνῆι στενάζομεν βαρούμενοι ἐπειδὴ
 οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ
 5* τῆς ζωῆς. ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεὸς ὁ καὶ δούς
 6 ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰ-
 7 δότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου. διὰ
 8 πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν οὐ διὰ εἶδους. θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦ-
 μεν μᾶλλον ἐκδημηῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημηῆσαι πρὸς τὸν κύριον.
 9 διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες εὐάρεστοι
 10* αὐτῷ εἶναι. τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ
 βήματος τοῦ χριστοῦ ἵνα κομισθῆται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς
 11 ἃ ἔπραξεν εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν. εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου
 ἀνθρώπους πείθομεν θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συ-
 12* νειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν
 ὑμῖν ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα ἔχητε
 13 πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ καρδία. εἴτε γὰρ ἐξέστη-
 14* μεν θεῷ εἴτε σωφρονοῦμεν ὑμῖν. ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ χριστοῦ συνέχει
 ἡμᾶς κρίναντας τοῦτο ὅτι εἰ εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἄρα οἱ πάντες
 15 ἀπέθανον. καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς
 16* ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ
 τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα
 17* χριστόν ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. ὥστε εἴ τις ἐν χριστῷ καινὴ κτίσις
 18* τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν ἰδοὺ γέγονεν καινὰ τὰ πάντα. τὰ δὲ πάντα ἐκ

5 **v.3** εἰ^ν γε^ν εἶγε^{τ.μ.κ} καὶ ἐκδυσάμενοι^ν ἐνδυσάμενοι^{τ.μ.κ} οὐ γυμνοὶ εὐρεθησομεθα. **v.4** καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνῆι στενάζομεν βαρούμενοι ἐφ'^{κ.μ.ν} ὧ^{κ.μ.ν} ἐπειδὴ^τ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι ἵνα καταποθῆ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. **v.5** ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεὸς ὁ καὶ^{τ.μ.κ} δούς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. **v.10** τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ ἵνα κομισθῆται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἐπραξεν εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαυλόν^ν κακόν^{τ.μ.κ}. **v.12** οὐ γὰρ^{τ.μ.κ} πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ μη^ν ἐν^ν οὐ^{τ.μ.κ} καρδία. **v.14** ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς κρίναντας τοῦτο ὅτι [εἰ]^μ εἰ^{τ.κ} εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον. **v.16** ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα εἰ δε^{τ.μ.κ} καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα χριστόν ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. **v.17** ὥστε εἰ τις ἐν χριστῷ καινὴ κτίσις τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν ἰδοὺ γέγονεν καινὰ τὰ^{τ.μ.κ} πάντα^{τ.μ.κ}. **v.18** τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ ἰησοῦ^{τ.μ.κ} χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς.

τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς. ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν χριστῷ κόσμον 19 καταλλάσσων ἑαυτῷ μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. ὑπὲρ χριστοῦ οὖν πρε- 20 σβεύομεν ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν δεόμεθα ὑπὲρ χριστοῦ καταλλάγητε τῷ θεῷ. τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν 21* ἐποίησεν ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ.

συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ 6 δέξασθαι ὑμᾶς. λέγει γὰρ καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ 2 σωτηρίας ἐβόηθησά σοι ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας. μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν ἵνα μὴ μωμηθῇ 3 ἡ διακονία. ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστώντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι ἐν 4* ὑπομονῇ πολλῇ ἐν θλίψεσιν ἐν ἀνάγκαις ἐν στενοχωρίαις. ἐν πληγαῖς 5 ἐν φυλακαῖς ἐν ἀκαταστασίαις ἐν κόποις ἐν ἀγρυπνίαις ἐν νηστείαις. ἐν 6 ἀγνότητι ἐν γνώσει ἐν μακροθυμίᾳ ἐν χρηστότητι ἐν πνεύματι ἀγίῳ ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ. ἐν λόγῳ ἀληθείας ἐν δυνάμει θεοῦ διὰ τῶν ὄπλων 7 τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν. διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας διὰ 8 δυσφημίας καὶ εὐφημίας ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς. ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ 9 ἐπιγινωσκόμενοι ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι. ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες ὡς πτωχοὶ πολλοὺς 10 δὲ πλουτίζοντες ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες. τὸ στόμα ἡμῶν 11 ἀνέωγεν πρὸς ὑμᾶς κορίνθιοι ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται. οὐ στενο- 12 χωρεῖσθε ἐν ἡμῖν στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν. τὴν δὲ 13 αὐτὴν ἀντιμισθίαν ὡς τέκνοις λέγω πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς. μὴ γίνεσθε 14* ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνη καὶ ἀνομία τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος. τίς δὲ συμφώνησις χριστῷ πρὸς βελιάρ ἢ 15* τίς μερίς πιστῷ μετὰ ἀπίστου. τίς δὲ συγκατάθεσις ναῶ θεοῦ μετὰ εἰδώ- 16* λων ὑμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐστε ζῶντος καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεὸς καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε λέγει κύριος 17*

v.21 τον γαρ^{Τ.Μ.Κ} μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν ινα ημεις γενωμεθα^{Μ.Υ} γινωμεθα^{Τ.Κ} δικαιοσυνη θεου εν αυτω. **6 v.4** αλλ εν παντι συνισταντες^Υ συνιστωντες^{Τ.Μ.Κ} εαυτους ως θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαις εν στενοχωριαις. **v.14** μη γινεσθε ετεροζυγοντες απιστοις τις γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια η^Υ τις δε^{Τ.Μ.Κ} κοινωνια φωτι προς σκοτος. **v.15** τις δε συμφωνησις χριστου^Υ χριστω^{Τ.Μ.Κ} προς βελιαλ^Κ βελιαρ^{Τ.Μ.Υ} η τις μερις πιστω μετα απιστου. **v.16** τις δε συγκαταθεσις ναω θεου μετα ειδωλων ημεις^Υ υμεις^{Τ.Μ.Κ} γαρ ναος θεου εσμεν^Υ εστε^{Τ.Μ.Κ} ζωντος καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεος και αυτοι εσονται μου^Υ μοι^{Τ.Μ.Κ} λαος. **v.17** διο εξελθατε^Υ εξελθετε^{Τ.Μ.Κ} εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριος και ακαθαρτου μη απεσθε καγω εισδεξομαι υμας.

- 18 και ἀκαθάρτου μὴ ἄππεσθε κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς. καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας λέγει κύριος παντοκράτωρ.
- 7 ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας ἀγαπητοὶ καθαρῖσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην
 2 ἐν φόβῳ θεοῦ. χωρήσατε ἡμᾶς οὐδένα ἠδικήσαμεν οὐδένα ἐφθείραμεν
 3* οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω προείρηκα γὰρ
 4 ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει ὑπερπερισεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.
 5 καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ
 6 ἡμῶν ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἔξωθεν μάχαι ἔσωθεν φόβοι. ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ
 7 τίτου. οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἧ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν τὸν ὑμῶν
 8* ὄδυρμόν τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι. ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ οὐ μεταμέλομαι εἰ καὶ μετεμελόμην
 9 βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολή ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὄραν ἐλύπησεν ὑμᾶς. νῦν χαίρω οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν ἐλυπήθητε
 10* γὰρ κατὰ θεὸν ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται ἢ δὲ τοῦ κόσμου
 11* λύπη θάνατον κατεργάζεται. ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς πόσῃν κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν ἀλλὰ ἀπολογίαν ἀλλὰ ἀγανάκτησιν ἀλλὰ φόβον ἀλλὰ ἐπιπόθησιν ἀλλὰ ζῆλον ἀλλ' ἐκδίκησιν
 12* ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἀγνοῦς εἶναι ἐν τῷ πράγματι. ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν οὐχ εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος ἀλλ' εἵνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν
 13* πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ τῇ παρα-

7 **v.3** ου^{Τ.Μ.Κ} προς κατακρισιν ου^ν λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιαις ημων εστε εις το συναποθανειν και συζην. **v.8** οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω [γαρ]^ν γαρ^{Τ.Μ.Κ} οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμας. **v.10** η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον εργαζεται^ν κατεργαζεται^{Τ.Μ.Κ} η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται. **v.11** ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηναι υμας^{Τ.Μ.Κ} ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλα^{Μ.ν} αλλ^{Τ.Κ} εκδικησιν εν^{Τ.Κ.ν} παντι συνεστησατε εαυτους αγνοους ειναι εν^{Τ.Μ.Κ} τω πραγματι. **v.12** αρα ει και εγραψα υμιν ουχ ενεκεν^ν ενεκεν^{Τ.Μ.Κ} του αδικησαντος ουδε ενεκεν^ν ενεκεν^{Τ.Μ.Κ} του αδικηθεντος αλλ ενεκεν^ν ενεκεν^{Τ.Μ.Κ} του φανερωθηναι την σπουδην ημων^Κ υμων^{Τ.Μ.ν} την υπερ υμων^Κ ημων^{Τ.Μ.ν} προς υμας ενωπιον του θεου. **v.13** δια τουτο παρακεκλημεθα επι δε^{Μ.ν} τη παρακλησει ημων^ν υμων^{Τ.Μ.Κ} περισσοτερωσ δε^{Τ.Κ} μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαιται το πνευμα αυτου απο παντων υμων.

κλήσει ὑμῶν περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ τίτου ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν. ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ 14 ὑμῶν κεκαύχημαι οὐ κατησχύνθην ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἢ ἐπὶ τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη. καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστὶν ἀναμιμνησκομένου 15 τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν. χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν. 16*

γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν ἀδελφοί τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς 8 ἐκκλησίαις τῆς μακεδονίας. ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ περισ- 2* σεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἢ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλότητος αὐτῶν. ὅτι κατὰ δύναμιν μαρτυρῶ καὶ 3* ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι. μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν 4* τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους δέξασθαι ἡμᾶς. καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυ- 5* ρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ. εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς τίτον ἵνα 6 καθὼς προενήρξατο οὕτως καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. ἀλλ' ὡσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ 7* πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς καὶ 8 τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων. γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν 9 τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὢν ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεία πλουτήσητε. καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δί- 10 δωμι τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρουσι. νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε 11 ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν. εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται καθὼς εἰς τὴν εὐπρόσδεκτος 12* οὐ καθὼς οὐκ ἔχει. οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἀνεσις ὑμῖν δὲ θλίψις ἀλλ' ἐξ 13* ἰσότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα. ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα ὅπως 14

v.16 χαίρω οὐν^κ ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν. **8 v.2** ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεια τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ^ν πλοῦτον^{τ.μ.κ} πλοῦτος^ν πλοῦτον^{τ.μ.κ} τῆς ἀπλότητος αὐτῶν. **v.3** ὅτι κατὰ δύναμιν μαρτυρῶ καὶ παρα^ν ὑπὲρ^{τ.μ.κ} δύναμιν αὐθαίρετοι. **v.4** μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους δεξασθαι^{τ.κ} ἡμᾶς^{τ.κ}. **v.5** καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν ἀλλὰ^ν ἀλλ^{τ.μ.κ} ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ. **v.7** ἀλλ' ὡσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν^ν ὑμῶν^{τ.μ.κ} ἐν ὑμῖν^ν ἡμῖν^{τ.μ.κ} ἀγάπῃ ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. **v.12** εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται καθὼς εἰς τὴν εὐπρόσδεκτος οὐ καθὼς οὐκ ἔχει. **v.13** οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἀνεσις ὑμῖν δὲ θλίψις ἀλλ' ἐξ ἰσότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα.

15 γένηται ἰσότης. καθὼς γέγραπται ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν καὶ ὁ τὸ
 16* ὀλίγον οὐκ ἠλαττόνησεν. χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν
 17 ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ τίτου. ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο σπου-
 18 δαιότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξήλθεν πρὸς ὑμᾶς. συνεπέμψαμεν
 19* τῶν ἐκκλησιῶν. οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλη-
 σιῶν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν
 20 πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ὑμῶν. σπελλόμενοι
 τοῦτο μὴ τις ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ'
 21* ἡμῶν. προνοοῦμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον
 22 ἀνθρώπων. συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσα-
 23 μεν ἐν πολλοῖς πολλακίς σπουδαῖον ὄντα νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον
 24* τὴν οὖν ἐνδειξίν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς
 αὐτοὺς ἐνδειξασθε καὶ εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

9 περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσὸν μοί ἐστιν τὸ
 2* γράφειν ὑμῖν. οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι
 μακεδόσιν ὅτι ἀχαῖα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσσι καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος
 3 ἠρέθισεν τοὺς πλείονας. ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς ἵνα μὴ τὸ καύχημα
 ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ ἵνα καθὼς ἔλεγον παρε-
 4* σκευασμένοι ἦτε. μήπως ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ μακεδόνες καὶ εὐρωσιν
 ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους καταισχυθῶμεν ἡμεῖς ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς
 5* ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως. ἀναγκαῖον οὖν ἠγησάμην παρα-
 καλέσαι τοὺς ἀδελφούς ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσιν
 τὴν προκατηγγελημένην εὐλογίαν ὑμῶν ταύτην ἐτοιμὴν εἶναι οὕτως ὡς
 6 εὐλογίαν καὶ μὴ ὡσπερ πλεονεξίαν. τοῦτο δὲ ὁ σπεύρων φειδομένως

v.16 χάρις δε τω θεω τω δοντι^v διδοντι^{T.M.K} την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου.
v.19 ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεις υπο των εκκλησιων συνεκδημος ημων συν τη χαριτι ταυτη
 τη διακονουμενη υφ ημων προς την [αυτου]^v αυτου^{T.M.K} του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων^{M.V}
 υμων^{T.K}. **v.21** προνοουμεν^v γαρ^v προνοουμενοι^{T.M.K} καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και
 ενωπιον ανθρωπων. **v.24** την συν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησης υπερ υμων εἰς
 αυτους ενδεικνυμενοι^v ενδειξασθε^{T.M.K} και^{T.K} εἰς προσωπον των εκκλησιων. **9 v.2** οἶδα γαρ
 την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και
 το^v ο^{T.M.K} εξ^{T.M.K} υμων ζηλος ηρεθισεν τους πλειονας. **v.4** μη^v πως^v μηπως^{T.M.K} εαν ελθω-
 σιν συν εμοι μακεδονες και ευρωσιν υμας απαρασκευαστους καταισχυθωμεν ημεἰς ινα μη λεγω^v
 λεγωμεν^{T.M.K} υμεἰς εν τη υποστασει ταυτη της^{T.M.K} καυχησης^{T.M.K}. **v.5** αναγκαιον συν ηγησα-
 μην παρακαλεσαι τους αδελφους ινα προελθωσιν εἰς υμας και προκαταρτισωσιν την προεπηγγελμενην^v
 προκατηγγελμενην^{T.M.K} ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην εἶναι ουτως ως ευλογιαν και μη ως^{M.V}
 ωσπερ^{T.K} πλεονεξιαν.

φειδομένως καὶ θερίσει καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ
θερίσει. ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης 7*
κῆς ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός. δυνατὸς δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν 8*
περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχον-
τες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. καθὼς γέγραπται ἐσκόρπισεν 9
ἔδωκεν τοῖς πένησιν ἢ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ δὲ 10*
ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν χορηγήσῃ καὶ
πληθυναῖ τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσῃ τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης
ὑμῶν. ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα ἣτις κατεργάζεται 11
δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ. ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης 12
οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων ἀλλὰ καὶ
περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ. διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς 13
διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας
ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ καὶ ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐ-
τοὺς καὶ εἰς πάντας. καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούντων ὑμᾶς 14
διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. χάρις δὲ τῷ θεῷ ἐπὶ 15*
τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

αὐτὸς δὲ ἐγὼ παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιει- 10*
κείας τοῦ χριστοῦ ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν ἀπὼν δὲ
θαρρῶ εἰς ὑμᾶς. δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαρρήσαι τῇ πεποιθήσει ἣ 2
λογίζομαι τολμῆσαι ἐπὶ τινὰς τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα
περιπατοῦντας. ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ σάρκα στρατευό- 3
μεθα. τὰ γὰρ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ 4
θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων. λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν 5
ὑψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ καὶ αἰχμαλωτίζοντες
πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ χριστοῦ. καὶ ἐν ἐτοιμίῳ ἔχοντες ἐκ- 6
δικῆσαι πᾶσαν παρακοὴν ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. τὰ κατὰ 7*
πρόσωπον βλέπετε εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ χριστοῦ εἶναι τοῦτο λογιζέσθω
πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι καθὼς αὐτὸς χριστοῦ οὕτως καὶ ἡμεῖς χριστοῦ.

v.7 ἕκαστος καθὼς προηρηται^v προαιρεται^{T.M.K} τῇ καρδίᾳ μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός. **v.8** δυνατεῖ^v δυνατὸς^{T.M.K} δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. **v.10** ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα^v σπέρμα^{T.M.K} τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν χορηγήσει^v χορηγήσει^{T.M.K} καὶ πληθυνεῖ^v πληθυναῖ^{T.M.K} τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσει^v αὐξήσει^{T.M.K} τὰ γεννήματα^{M.V} γεννήματα^{T.K} τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν. **v.15** χάρις δὲ^{T.M.K} τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ. **10 v.1** αὐτὸς δὲ ἐγὼ παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος^v πραότητος^{T.M.K} καὶ ἐπιεικειᾶς τοῦ χριστοῦ ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς. **v.7** τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ χριστοῦ εἶναι τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἐφ' ἑαυτοῦ ὅτι καθὼς αὐτὸς χριστοῦ οὕτως καὶ ἡμεῖς χριστοῦ^{T.M.K}.

- 8* εάν τε γάρ και περισσοτέρον τι καυχήσωμαι περι τῆς ἐξουσίας ἡμῶν ἢς
 ἔδωκεν ὁ κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν και οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν οὐκ
 9 αἰσχυνθήσομαι. ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.
 10* ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ φησὶν βαρεῖται και ἰσχυραὶ ἢ δὲ παρουσία τοῦ σώμα-
 11 τος ἀσθενῆς και ὁ λόγος ἐξουθενημένος. τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος ὅτι
 οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες τοιοῦτοι και παρόντες τῷ ἔργῳ.
 12* οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτοὺς τισιν τῶν ἑαυτοὺς συνι-
 στανόντων ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες και συγκρίνοντες
 13* ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιοῦσιν. ἡμεῖς δὲ οὐχι εἰς τὰ ἄμετρα καυχησό-
 μεθα ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου
 14 ἐφικέσθαι ἄχρι και ὑμῶν. οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερε-
 κτεινομεν ἑαυτοὺς ἄχρι γὰρ και ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
 15 χριστοῦ. οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις ἐλπίδα δὲ
 ἔχοντες αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν
 16 κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεῖαν. εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι
 17 οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι. ὁ δὲ καυχώμενος
 18* ἐν κυρίῳ καυχάσθω. οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνίστων ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος
 ἀλλ' ὃν ὁ κύριος συνίστησιν.
- 11* ὄφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τῆ ἀφροσύνη ἀλλὰ και ἀνέχεσθέ μου.
 2 ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζηλῶ ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον
 3* ἀγνήν παρασιῆσαι τῷ χριστῷ. φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ ὄφις εὖαν ἐξη-
 πάτησεν ἐν τῆ πανουργίᾳ αὐτοῦ οὕτως φθαρή τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς
 4* ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν χριστόν. εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον ἰησοῦν
 κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε
 5* ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε καλῶς ἠνείχεσθε. λογιζομαι γὰρ
 6* μηδὲν ὑστερηκεῖναι τῶν ὑπερ λῖαν ἀποστόλων. εἰ δὲ και ιδιότης τῷ

v.8 εαν [τε]ῦ τε^{Τ.Μ.Κ} γαρ και^{Τ.Μ.Κ} περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο κυριος ημιν^{Τ.Μ.Κ} εἰς οἰκοδομην και ουκ εἰς καθαίρεσιν υμων ουκ αἰσχυνθησομαι. **v.10** οτι αι μεν^{Τ.Μ.Κ} επιστολαι μεν^{Τ.Μ.Κ} φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσία του σωματος ασθενης και ο λογος εξουθενημενος. **v.12** ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετροντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιασιν^{Τ.Μ.Κ} συνιουσιν^{Τ.Μ.Κ}. **v.13** ημεις δε ουκ^{Τ.Μ.Κ} ουχι^{Τ.Μ.Κ} εἰς τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων. **v.18** ου γαρ ο εαυτον συνιστανων^{Τ.Μ.Κ} συνιστων^{Τ.Μ.Κ} εκεινος εστιν δοκιμος αλλα^{Τ.Μ.Κ} ον ο κυριος συνιστησιν. **11 v.1** οφελον ανειχεσθε μου μικρον τι^{Τ.Μ.Κ} τη^{Τ.Μ.Κ} αφροσυνης^{Τ.Μ.Κ} αφροσυνη^{Τ.Μ.Κ} αλλα και ανεχεσθε μου. **v.3** φοβομαι δε μη^{Τ.Μ.Κ} πως^{Τ.Μ.Κ} μηπως^{Τ.Μ.Κ} ος ο οφεις ευαν^{Τ.Μ.Κ} εξηπατησεν ευαν^{Τ.Μ.Κ} εν τη πανουργια αυτου ουτως^{Τ.Μ.Κ} φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος [και^{Τ.Μ.Κ} της^{Τ.Μ.Κ} αγνοτητος]^{Τ.Μ.Κ} της εἰς τον χριστον. **v.4** ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλως ανεχεσθε^{Τ.Μ.Κ} ηνειχεσθε^{Τ.Μ.Κ}. **v.5** λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερλιαν^{Τ.Μ.Κ} υπερ^{Τ.Μ.Κ} λιαν^{Τ.Μ.Κ} αποστολων.

λόγω ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.
 ἢ ἁμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε ὅτι δωρεάν 7
 τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν. ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύ- 8
 λησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν. καὶ παρῶν πρὸς ὑμᾶς 9*
 καὶ ὑπερηθεις οὐ κατενάρκησα οὐδενός τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσα-
 νεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ μακεδονίας καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ
 ὑμῖν ἑμαυτὸν ἐτήρησα καὶ τηρήσω. ἔστιν ἀλήθεια χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι 10*
 ἢ καύχησις αὕτη οὐ σφραγίσειται εἰς ἐμέ ἐν τοῖς κλίμασιν τῆς ἀχαΐας.
 διατί ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς ὁ θεὸς οἶδεν. ὁ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω ἵνα 11*, 12
 ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελούντων ἀφορμὴν ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται εὐρε-
 θῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς. οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι ἐργάται δόλιοι 13
 μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους χριστοῦ. καὶ οὐ θαυμαστόν αὐτὸς 14*
 γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός. οὐ μέγα οὖν εἰ 15
 καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης ὧν
 τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. πάλιν λέγω μὴ τίς με δόξῃ ἄφρονα 16*
 εἶναι εἰ δὲ μήγε κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με ἵνα μικρὸν τι κἀγὼ καυχῆ-
 σωμαι. ὁ λαλῶ οὐ λαλῶ κατὰ κύριον ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ ἐν ταύτῃ 17*
 τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα 18*
 κἀγὼ καυχῶμαι. ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες. 19
 ἀνέχεσθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ εἴ τις κατεσθίει εἴ τις λαμβάνει εἴ 20*
 τις ἐπαίρειται εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει. κατὰ ἀτιμίαν λέγω ὡς 21*
 ὅτι ἡμεῖς ἠσθησάμεν ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ ἐν ἀφροσύνῃ λέγω τολμῶ
 κἀγὼ. ἔβραῖοί εἰσιν κἀγὼ ἰσραηλῖται εἰσιν κἀγὼ σπέρμα ἀβραάμ εἰσιν 22
 κἀγὼ. διάκονοι χριστοῦ εἰσιν παραφρονῶν λαλῶ ὑπὲρ ἐγὼ ἐν κόποις 23*
 περισσοτέρως ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως ἐν
 θανάτοις πολλάκις. ὑπὸ ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν 24*

v.6 εἰ δε και ιδιωτης τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωσαντες^v φανερωθεντες^{T.μη.κ} εν πασιν εις υμας. **v.9** και παρων προς υμας και υπερηθεις ου κατεναρκησα ουθενος^v ουδενος^{T.μη.κ} το γαρ υπερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας και εν παντι αβαρη υμιν^{T.μη.κ} εμαυτον υμιν^v ετηρησα και τηρησω. **v.10** εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου φραγησεται^{κ.μη.ν} σφραγισεται^T εις εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιας. **v.11** δια^{μη.ν} τι^{μη.ν} διατι^{T.κ} οτι ουκ αγαπω υμας ο θεος οιδεν. **v.14** και ου θαυμα^v θαυμαστον^{T.μη.κ} αυτος γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτος. **v.16** παλιν λεγω μη τις με δοξη αφρονα ειναι ει δε μη^v γε^v μηγε^{T.μη.κ} καν ως αφρονα δεξασθε με ινα καγω^{μη.ν} μικρον τι καγω^{T.κ} καυχησωμαι. **v.17** ο λαλω ου λαλω^{T.μη.κ} κατα κυριον λαλω^v αλλ ως εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησης. **v.18** επει πολλοι καυχονται κατα την^{T.μη.κ} σαρκα καγω καυχησομαι. **v.20** ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι ει τις κατεσθιει ει τις λαμβανει ει τις υπειρειται ει τις υμας εινς προσωπον υμας^v δερει. **v.21** κατα ατιμιαν λεγω ως οτι ημεις ησθησάμεν εν ω δ αν τις τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω. **v.23** διακονοι χριστου εινς παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερωσ εν πληγαϊσ^{T.μη.κ} υπερβαλλοντωσ^{T.μη.κ} εν^{T.μη.κ} φυλακαϊσ περισσοτερωσ εν^v πληγαϊσ^v υπερβαλλοντωσ^v εν θανατοις πολλακις.

- 25* ἔλαβον. τρις ἐρραβδίσθην ἅπαξ ἐλιθάσθην τρις ἐναυάγησα νυχθήμε-
 26 ρον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. ὁδοιπορίαις πολλάκις κινδύνοις ποταμῶν
 κινδύνοις λησιῶν κινδύνοις ἐκ γένους κινδύνοις ἐξ ἔθνων κινδύνοις ἐν
 πόλει κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ κινδύνοις ἐν θαλάσῃ κινδύνοις ἐν ψευδα-
 27* δέλφοις. ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις ἐν λιμῷ καὶ δίψει
 28* ἐν νηστείαις πολλάκις ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἢ
 29 ἐπισύστασις μου ἢ καθ' ἡμέραν ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. τίς
 30 ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι. εἰ
 31* καυχᾶσθαι δεῖ τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. ὁ θεὸς καὶ πατὴρ
 τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ οἶδεν ὃ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας
 32* ὅτι οὐ ψεύδομαι. ἐν δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει
 33 τὴν δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων. καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ
 ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
- 12*** καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὄπτασίς καὶ ἀπο-
 2 καλύψεις κυρίου. οἶδα ἄνθρωπον ἐν χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων
 εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα ὁ θεὸς οἶδεν
 3* ἄρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον
 ἄνθρωπον εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα ὁ θεὸς οἶδεν.
 4 ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν
 5* ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ
 6* οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆ-
 σασθαι οὐκ ἔσομαι ἄφρων ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ φείδομαι δὲ μὴ τις εἰς ἐμέ
 7* λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν
 ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ ἄγγε-
 8 λος σατᾶν ἵνα με κολαφίξῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. ὑπὲρ τούτου τρις τὸν
 9* κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. καὶ εἴρηκέν μοι ἄρκεῖ σοι ἢ

v.24 υπο ιουδαιων πεντακις τεσερακοντα^v τεσσαρακοντα^{T.μ.κ} παρα μιαν ελαβον. **v.25** τρις εραβδισθην^μ ερραβδισθην^{T.κ.v} απαξ ελιθασθην τρις εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα. **v.27** εν^{T.μ.κ} κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαις πολλακις εν λιμω και διψει εν νηστειαις πολλακις εν ψυχει και γυμνοτητι. **v.28** χωρις των παρεκτος η επιστασις^v επισυστασις^{T.μ.κ} μοι^v μου^{T.μ.κ} η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων. **v.31** ο θεος και πατηρ του κυριου ημων^{T.κ} ιησου χριστου^{T.μ.κ} οιδεν ο ων ευλογητος εις τους αιωνας οτι ου ψευδομαι. **v.32** εν δαμασκω ο εθναρχης αρετα του βασιλεως εφρουρει την δαμασκηνων^{T.μ.κ} πολιν δαμασκηνων^v πιασαι με θελων^{T.μ.κ}. **12 v.1** καυχασθαι δει^v δη^{T.μ.κ} ου συμφερον^v συμφερει^{T.μ.κ} μεν^v μοι^{T.μ.κ} ελευσομαι δε^v γαρ^{T.μ.κ} εις οπτασις και αποκαλυψεις κυριου. **v.3** και οιδα τον τοιοιτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε χωρις^v εκτος^{T.μ.κ} του σωματος ουκ οιδα ο θεος οιδεν. **v.5** υπερ του τοιοιτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταις ασθeneiαις μου^{T.μ.κ}. **v.6** εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τις εις εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει [τι]^v τι^{T.μ.κ} εξ εμου. **v.7** και τη υπερβολη των αποκαλυψεων διο^v ινα μη υπεραιρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελος σατανα^v σαταν^{T.μ.κ} ινα με κολαφιξη ινα μη υπεραιρωμαι.

χάρις μου ἢ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται ἥδιστα οὖν μᾶλλον
 καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις
 τοῦ χριστοῦ. διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις ἐν ὑβρεσιν ἐν ἀνάγκαις ἐν διωγ- 10*
 μοῖς ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ χριστοῦ ὅταν γὰρ ἀσθενῶ τότε δυνατός εἰμι.
 γέγονα ἄφρων καυχώμενος ὑμεῖς με ἠναγκάσατε ἐγὼ γὰρ ὄφειλον ὑφ' 11*
 ὑμῶν συνίστασθαι οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων εἰ καὶ
 οὐδὲν εἰμι. τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ 12*
 ὑπομονῇ ἐν σημείοις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσιν. τί γὰρ ἔστιν ὃ ἠττή- 13*
 θητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα
 ὑμῶν χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. ἰδοὺ τρίτον ἐτοιμῶς ἔχω ἐλ- 14*
 θεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλ'
 ὑμᾶς οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν ἀλλ' οἱ γονεῖς
 τοῖς τέκνοις. ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν 15*
 ψυχῶν ὑμῶν εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν ἦπτον ἀγαπῶμαι. ἔστω 16*
 δὲ ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς ἀλλ' ὑπάρχων πανουργὸς δόλω ὑμᾶς ἔλα-
 βον. μὴ τινα ὦν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς. 17
 παρεκάλεσα τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν μὴ τι ἐπλεονέκτησεν 18*
 ὑμᾶς τίτος οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν.
 πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα κατένωπιον τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ 19*
 λαλοῦμεν τὰ δὲ πάντα ἀγαπητοὶ ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. φοβοῦμαι 20*
 γὰρ μήπως ἐλθὼν οὐχ οἴους θέλω εὐρῶ ὑμᾶς κἀγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ
 θέλετε μήπως ἔρεις ζῆλοι θυμοὶ ἐριθείαι καταλαλιαὶ ψιθυρισμοὶ φυσιώ-
 σεις ἀκαταστασίαι. μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ θεὸς μου πρὸς 21*

v.9 και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρις μου η γαρ δυναμις μου^{Τ.Μ.Κ} εν ασθενεια τελειται^ν
 τελειουται^{Τ.Μ.Κ} ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταις ασθενειαις μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυ-
 ναμις του χριστου. **v.10** διο ευδοκω εν ασθενειαις εν υβρεσιν εν αναγκαις εν διωγμοις και^ν εν^{Τ.Μ.Κ}
 στενοχωριαις υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατος ειμι. **v.11** γεγονα αφρων καυχωμενος^{Τ.Μ.Κ}
 υμεις με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν απο-
 στολων ει και ουδεν ειμι. **v.12** τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη
 εν^{Τ.Μ.Κ} σημειοις τε^ν και τερασιν και δυναμεσιν. **v.13** τι γαρ εστιν ο ησσωθητε^ν ητηθητε^{Τ.Μ.Κ} υπερ
 τας λοιπας εκκλησιας ει μη οτι αυτος εγω ου κατεναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην.
v.14 ιδου τριτον τουτο^ν ετοιμωσ εχω ελθειν προς υμας και ου καταναρκησω υμων^{Τ.Μ.Κ} ου γαρ ζητω
 τα υμων αλλα^{Μ.ν} αλλ^{Τ.Κ} υμας ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοις γονεουσιν θησαυριζειν αλλα^ν αλλ^{Τ.Μ.Κ} οι
 γονεις τοις τεκνοις. **v.15** εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων
 ει και^{Τ.Μ.Κ} περισσοτερωσ υμασ^ν αγαπων^ν αγαπων^{Τ.Μ.Κ} ησσον^ν ηπτον^{Τ.Μ.Κ} αγαπωμαι. **v.16** εστω
 δε εγω ου κατεβαρησα υμασ αλλα^ν αλλ^{Τ.Μ.Κ} υπαρχων πανουργοσ δολω υμασ ελαβον. **v.18** παρε-
 καλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μητι^ν μη^{Τ.Μ.Κ} τι^{Τ.Μ.Κ} επλεονεκτησεν υμασ τιποσ ου τω
 αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοις αυτοις ιχνεσιν. **v.19** παλαι^ν παλιν^{Τ.Μ.Κ} δοκειτε οτι υμιν
 απολογουμεθα κατεναντι^ν κατενωπιον^{Τ.Μ.Κ} του^{Τ.Μ.Κ} θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι
 υπερ της υμων οικοδομησ. **v.20** φοβομαι γαρ μη^ν πως^ν μηπωσ^{Τ.Μ.Κ} ελθων ουχ οιοουσ θελω ευρω
 υμασ καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μη^ν πως^ν ερις^ν ζηλοσ^ν μηπωσ^{Τ.Μ.Κ} ερεισ^{Τ.Μ.Κ} ζηλοι^{Τ.Μ.Κ}
 θυμοι εριθειαι καταλαλια ψιθυρισμοι φυσιωσεισ ακαταστασαι.

ὕμᾱς καὶ πενήθσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἢ ἔπραξαν.

- 13** τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ
 2* τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. προείρηκα καὶ προλέγω ὡς παρὼν τὸ
 δεύτερον καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς
 3 πᾶσιν ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι. ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε
 τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος χριστοῦ ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ
 4* ἐν ὑμῖν. καὶ γὰρ εἴ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως
 θεοῦ καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ ἀλλὰ ζήσομεθα σὺν αὐτῷ ἐκ
 5* δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς. ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει ἑαυτοὺς
 δοκιμάζετε ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι ἰησοῦς χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν
 6 εἰ μὴ τι ἀδόκιμοί ἐστε. ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν
 7* ἀδόκιμοι. εὐχόμεαι δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδὲν
 οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε ἡμεῖς δὲ
 8* ὡς ἀδόκιμοι ὄμεν. οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας ἀλλ' ὑπὲρ
 9* τῆς ἀληθείας. χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ
 10* ᾗτε τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν
 γράφω ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέν
 11 μοι ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. λοιπὸν ἀδελφοί
 χαίρετε καταρτίζεσθε παρακαλεῖσθε τὸ αὐτὸ φρονεῖτε εἰρηνεύετε καὶ ὁ
 12* θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. ἀσπάσασθε ἀλλήλους
 13, 14 ἐν ἀγίῳ φιλήματι. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. ἡ χάρις τοῦ
 κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου
 πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν πρὸς κορινθίους δευτέρᾳ ἐγράφῃ
 ἀπὸ φιλίππων τῆς μακεδονίας διὰ τίτου καὶ λουκᾶ.

v.21 μη παλιν ελθοντος^v μου^v ταπεινωσῶ^v πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἢ ἐπραξαν. **13 v.2** προείρηκα καὶ προλέγω ὡς παρὼν τὸ δεύτερον καὶ ἀπὼν νῦν γράφω^{T.M.K} τοῖς προημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ὅτι ἐὰν εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι. **v.4** καὶ γὰρ εἰ^{T.M.K} ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως θεοῦ καὶ γὰρ καὶ^K ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ ἀλλὰ ζήσομεν^v ζήσομεθα^{T.M.K} σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς. **v.5** ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει ἑαυτοὺς δοκιμάζετε ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι ἰησοῦς χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν^{T.M.K} εἰ μὴ^v τι^{T.M.K} μὴ^{T.M.K} ἀδόκιμοί ἐστε. **v.7** εὐχομεθα^v εὐχομαι^{T.M.K} δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδὲν οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὄμεν. **v.8** οὐ γὰρ δυνάμεθα τι κατὰ τῆς ἀληθείας ἀλλὰ^v ἀλλ^{T.M.K} ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. **v.9** χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε τοῦτο δὲ^{T.M.K} καὶ εὐχομεθα τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. **v.10** διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέν^{T.M.K} μοι^{T.M.K} ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. **v.12** ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι^K (13:13) ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες^{T.M.v} 13:13^K 13:14 ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν^{T.M.K}